

то на днешния святъй день, ти си честитъ да са радвашъ съ двѣ добрини: първо, че твоятъ спасителъ слѣдъ толкозъ мъки, както развърза грѣховнитѣ връски, се тѣй и твоятъ милостивий царъ развърза езика ти, що бѣ свързанъ яко толкозъ години отъ злобния гърцкій патрикъ; а днесъ свободно славимъ спасителя си по български езикъ, и радвашъ са на своя духовенъ пастиръ. Днесъ огрѣва за тебе свѣтло слънце, и ти, народе, излизашъ на бѣль свѣтъ, имашъ видѣлина, ако само искашъ да ти е видѣло. Скоро, скоро ти ще да видишъ твои Владици, които ще та благославятъ и ще та поучаватъ по матерния ти езикъ, като та управятъ въ спасителния пѣтъ. Радвайте са, думамъ, сички стари и млади, богати и сиромаси, праведни и грѣшни, защото небесний царъ Ис. Х. ни подари животъ вѣчний, а наший царъ на земята СУЛТАНЪ АБДУЛЪ АЗИСЪ ни подари добрини, съ които ще добрува милия нашъ български народъ.

Нека да не забораваме, драги слушатели, какво нашата радостъ днесъ трѣбва да бѣде свята, да са не заборяваме, владени у пиянство и други безпѣтни работи, що е умразно на Бога и може да помрачи истинската ни радостъ; радостъта не стои въ прѣядание, прѣпивание и само въ лудешки игри, а тѣкмо въ духовното развеселяване, братска сговорна любовь, съ сладки приказки за общето наше добро; да си приказваме, думамъ, върху онова, що е добро и полѣзно за нашата бѣдѣщность, за училището и за отхраната на милитѣ си дѣцица, на които е потрѣбно книжно учение, за да бѣдѣтъ до